

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne **19.12.2016** v trestní věci **obžalovaného** ██████████ ██████████, nar. ██████████ v ██████████, v řízení o přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, o stížnosti obžalovaného proti usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 7.12.2016, č.j. 4 T 99/2014-1349, **t a k t o :**

Stížnost obžalovaného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 7.12.2016, č.j. 4 T 99/2014-1349, bylo rozhodnuto takto:

- I. Podle § 72 odst. 3 tr. řádu se obžalovaný ██████████ ponechává ve vazbě, když důvody podle § 67 písm. a) tr. řádu u obžalovaného nadále trvají.*
- II. Podle § 71a tr. řádu se žádost obžalovaného ██████████ o propuštění z vazby na svobodu zamítá a jeho písemný slib se podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. řádu a contrario nepřijímá.*

Citované usnesení bylo napadeno stížností obžalovaného. Obžalovaný ██████████ svou stížnost odůvodnil tím, že se neztotožňuje se závěry okresního soudu o tom, že v jeho případě nadále existuje důvod vazby uvedený v § 67 písm. a) tr. řádu. V této souvislosti obžalovaný poukázal na to, že prakticky po celou dobu přípravného řízení byl k dispozici orgánům činným v přípravném řízení a při výslechu na policii jako jediný z obžalovaných pravdivě popsal svoje jednání a skutečnosti, které ho k němu vedly. Zdůraznil, že i jeho odchod do ██████████ byl určený jednak roztržkou s matkou, v důsledku čehož musel opustit společně obývanou domácnost, jednak tím, že byl bez finančních prostředků a proto odešel za lepším výdělkem do zahraničí. V zahraničí se pak obžalovaný zdržoval po celou dobu na stejné adrese, chodil do zaměstnání a vedl řádný život. Obžalovaný přiznal, že bylo velkou chybou, že nebyl orgánům činným v trestním řízení kontaktní a nesdělil jim na sebe adresu v cizině. Na straně druhé však v současné době navázal znovu kontakt se svojí matkou a ta mu nabídla možnost vrátit se zpět domů a poskytnout mu patřičné rodinné zázemí. Obžalovaný dále poukázal na to, že okresní soud odůvodňuje obavu z útěku obžalovaného v souvislosti s hrozícím trestem, kdy podle rozhodnutí Ústavního soudu lze uložení útekové vazby odůvodnit pouze v případech hrozby vysokého trestu, kterým se rozumí trest 8 let a více. Obžalovanému však v případě prokázání viny hrozí trest v sazbě 1 až 5 let. Také se obžalovaný domnívá, že okresní soud nepatřičně argumentoval v neprospěch obžalovaného jeho vyjádřením, že po skončení trestního řízení a případném výkonu trestu se chce vrátit zpět do ██████████. Obžalovaný však nabízí a i v minulosti nabídl, že odevzdá

cestovní pas a podrobí se dohledu Probační a mediální služby. V této souvislosti také se písemným slibem zavázal, že se nedopustí další trestné činnosti, dostaví se k soudu a vždy předem oznámí vzdání se z místa pobytu či splnění dalších povinností či omezení. Ze všech těchto důvodů proto obžalovaný navrhl, aby k jeho stížnosti bylo usnesení Okresního soudu zrušeno a on byl propuštěn z vazby na svobodu.

Podle § 147 odst. 1 písm. c) tr. řádu nadřízený orgán zamítne stížnost, není-li důvodná.

Krajský soud v Českých Budějovicích přezkoumal na podkladě podané stížnosti napadené usnesení, stejně jako řízení, které tomuto usnesení předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost obžalovaného důvodná není. Předně je nutné konstatovat, že řízení předcházející napadenému usnesení netrpí žádnými takovými vadami, které by znamenaly porušení práva obžalovaného na spravedlivý proces či na právo na obhajobu, pro které by napadené usnesení nemohlo obstát. O vazbě obžalovaného bylo po jeho zatčení ve [REDAKCE] rozhodnuto v rámci hlavního líčení po předchozím slyšení, a to ve lhůtě předpokládané ustanovením § 72 odst. 1, 3 tr. řádu, resp. k žádosti samotného obžalovaného o propuštění z vazby na svobodu.

V obecné rovině pak je možné konstatovat, že ponechání obžalovaného ve vazbě a zamítnutí jeho žádosti o propuštění z vazby na svobodu je odůvodňováno všemi zákonnými ustanoveními předpokládanými trestním řádem. Zejména je možné konstatovat, že obžalovaný je důvodně podezřelý ze spáchání té trestné činnosti, tak jak tato je mu kladena za vinu na něho postupně podanými obžalobami původně vedenými u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp.zn. [REDAKCE], 4 T 99/2014, [REDAKCE] a [REDAKCE]. Toto důvodné podezření je založeno nejenom na doznání samotného obžalovaného, ale i na konfrontaci tohoto doznání obžalovaného s dalšími ve věci zajištěnými a v této fázi trestního řízení také okresním soudem v rámci hlavního líčení prováděnými důkazy. Jako důvodná se v této fázi trestního stíhání obžalovaného jeví i právní kvalifikace jeho protiprávního jednání.

Krajský soud se pak zcela ztotožňuje i se závěry okresního soudu v tom směru, že v případě obžalovaného jsou dány důvody vazby uvedené v § 67 písm. a) tr. řádu. Je skutečností, že podle ustálené judikatury Ústavního soudu ČR lze vazební důvod uvedený v § 67 písm. a) tr. řádu založit na obavě, že se obžalovaný bude vyhýbat hrozícímu trestu, odůvodňovat tím, že konkrétní obžalovaný je ohrožen trestem odnětí svobody minimálně ve výši 8 let. Je také skutečností, že v této trestní věci je obžalovaný [REDAKCE] ohrožen trestem v sazbě 1 až 5 let. Na straně druhé však není možné brát tuto judikaturu paušálním způsobem, jak to v podané stížnosti činí obžalovaný. Obžalovaný [REDAKCE] v této trestní věci svým postojem a přístupem určeným opuštěním České republiky a odjezdem do [REDAKCE] [REDAKCE] v době, kdy prokazatelně věděl, že je stíhán pro rozsáhlou majetkovou trestnou činnost, jednoznačně zavedl důvody pro závěr, že se trestnímu stíhání a hrozícímu trestu (již) vyhýbal. Okresnímu soudu proto není možné činit výtek, pokud na základě těchto konkrétních skutečností určujících chování a jednání

obžalovaného uzavřel, že v jeho případě je dán vazební důvod uvedený v § 67 písm. a) tr. řádu.

Zcela správně pak okresní soud také uzavřel, že tento vazební důvod není možné nahradit zárukami předpokládanými trestním řádem, a to zejména písemným slibem podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. řádu. Takováto záruka je vzhledem k osobě obžalovaného a jeho chování zjevně nedostatečná tomu, aby rozptýlila stále trvající obavy z toho, že by se tak jako v minulosti trestnímu stíhání či hrozícímu trestu vyhýbal.

S ohledem na stížnostní námitky obžalovaného pak je nutné konstatovat, že důvodná obava, že by se obžalovaný trestního stíhání či trestu vyhýbal, nemůže být rozptýlena ani nabídkou obžalovaného, že by se po dobu trestního stíhání zdržoval u své matky, odevzdal pas a hlásil se na příslušném středisku probační a mediační služby. Opět je nutné konstatovat, že předchozí počínání obžalovaného společně s předchozími problematickými vztahy s jeho matkou, neskýtají dostatečnou záruku toho, aby tyto skutečnosti vedly k nahrazení vazby obžalovaného.

Ze všech těchto důvodů proto byla stížnost obžalovaného posouzena jako nedůvodná a jako taková byla podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

P o u č e n í : **Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.**

V Českých Budějovicích dne 19.12.2016

JUDr. Aleš K o l á ř , v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Adéla Cvetkovová